

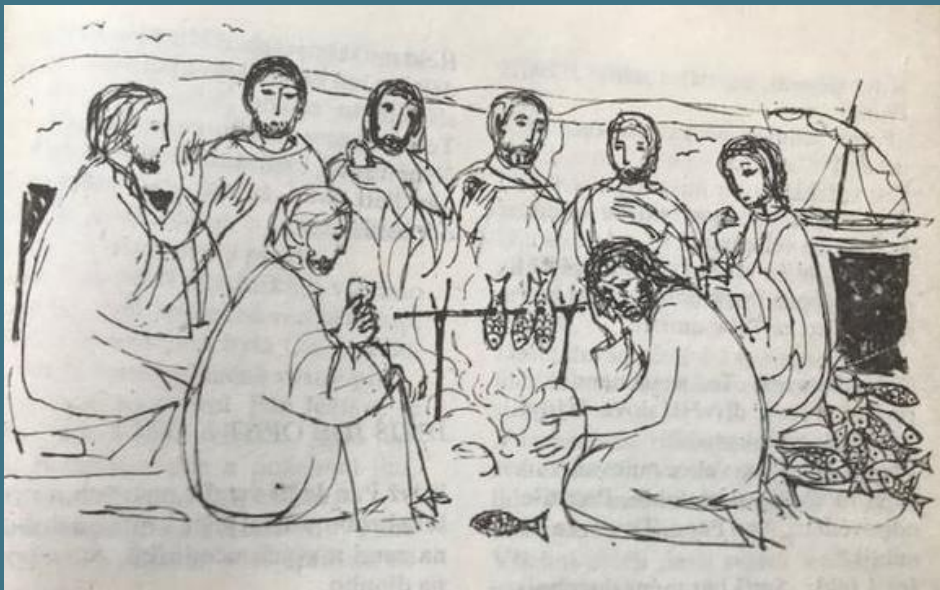

Nedělka 11.4.

2. Velikonoční neděle

Milé děti,

příběh na tuto neděli má název Zjevení v Galileji

Text Jan 21, 1-14 <http://www.biblenet.cz/b/John/21>

Minulý týden byly velikonoce, připomínali jsme si příběh Ježíšova ukřižování a vzkříšení, prázdný hrob a údiv žen a učedníků, že Pán opravdu vstal z mrtvých. Jak to bylo dál? Byli si učedníci jisti vírou? Věřili, že Ježíš byl vzkříšen? Co asi dělali, když přestali chodit s Ježíšem, když už s nimi nebyl? Změnil se jejich život?

Co byste jim poradili?

Radil jim předtím Ježíš, co mají dělat? (Posílal je, aby byli rybáři lidí — co to asi znamenalo?)

„Jdu zpátky do Galileje,“ řekl ostatním Petr. „Jsem přece rybář, mám tam ještě loď, zase se vrátím k rybaření.“

„Půjdeme s tebou,“ přidávají se ostatní. „Co tady v Jeruzalémě?“

„Neříkal i Ježíš, že tam máme jít?“ zeptal se jeden.

Šlo jich sedm. Petr, Jakub a Jan, Natanael a ještě dva. A taky Tomáš. Setkali se tady v Jeruzalémě se vzkříšeným Ježíšem. Někteří dokonce dvakrát. Poprvé s nimi nebyl Tomáš. Nemohl uvěřit, že by Ježíš opravdu mezi učedníky přišel. Ale ano! Přišel ještě jednou, speciálně za Tomášem. A teď se Tomáš přidává k ostatním, kteří míří do Galileje.

Z Jeruzaléma ke Genezaretskému jezeru to není blízko. Jdou pěšky, cesta trvá týden. Hlavou se jim honí, co všechno prožili v posledním roce. A kam až to vedlo! Dělali si naděje, že to s Ježíšem neskončí špatně. Vždyť mu i Petr říkal, aby nechodil do Jeruzaléma. Ty poslední týdny byly nejsilnější.

Petra vždycky bodne u srdce, když si vzpomene, jak neměl odvahu... obyčejné služce se přiznat, že Ježíše zná!

A pak ten prázdný hrob! Co se stalo? Ježíš se pak najednou objevil mezi nimi. Živý! Jak tomu rozumět? Ne, tomu se nedá rozumět, přemítá Petr. Tomu se dá jediné věřit. Jenže co teď dál?

Vrátím se zase ke své síti. Budeme s ostatními na Ježíše vzpomínat, bylo to hezké. Ale už je to minulost.

Po týdnů jsou konečně doma v Galileji. Zpátky u jezera, zpátky na lodi a u sítí, zpátky, jak to bylo předtím.

Ryby se nejlépe loví v noci. A tak večer učedníci nasedají na loď a vydávají se na jezero. Plaví se po nočním jezeře, síť je hozená vedle lodi. Ale zdá se, že je pořád prázdná. Už je to několik hodin. Zmáhá je únava a beznaděj.

Začíná svítat. Přijedou teď s prázdnou a budou zase čekat do večera, jestli bude příští noc úspěšnější. V šeru končící noci se na břehu objeví postava.

„Děti, nemáte něco k jídlu?“

„Ne, to opravdu nemáme, celou noc se tady snažíme a ani rybička!“

„Hodte síť na pravou stranu lodi, tam ryby najdete.“

Zkusí to a síť je hned plná.

„Vždyť je to Pán Ježíš!“ vykřikne Jan. Petrovi to dojde taky.

Mísí se u něj stud a radost. Honem si přes sebe hodí plášť, nechce být před Ježíšem neoblečený. Stydí se. Ale chce být u Ježíše. Co nejrychleji. A tak skočí do vody a brodí se k němu, aby tam byl dříve než loď.

Učedníci na lodi zatím táhnou síť s rybami. Je jich 153. To je, jako by byla od každého druhu ryby, co jich je na světě, jedna.

To by se mi líbilo, kdyby tady byli lidé ze 153 zemí světa, říká si Petr. Kdyby se všichni mohli potkat s Ježíšem. Možná tohle Ježíš myslel, když nás posílal, abychom byli rybáři lidí? Že se všichni o Ježíši dovědí a budou ho mít rádi? Že nakonec taky uvěří, že nebyl z hrobu ukraden, ale opravdu vstal?

A už jsou všichni na břehu. Noc a tma jsou tytam, vyšlo slunce. Možná to není jen sluncem a novým dnem, že je jim tak dobře. Sedí kolem ohně, na něm se peče ryba.

Ježíš jim podává chleba a rybu.

Všem to připomíná tu poslední večeři, kterou jedli s Ježíšem, než ho ukřižovali.

Chtěli by se ho ještě na něco ptát. Jak se to stalo, že tady jsi? Co bude dál? Jsi opravdový? Kde jsi byl po tom, co tě sundali z kříže?

Ale nezeptají se. Možná se stydí, možná jim přijdou otázky zbytečné.

Vědí a cítí, že je s nimi Ježíš.

Modlitba

Pane Ježíši Kriste, ty jsi byl o Velikonocích vzkříšen. Nezůstal jsi ve tmě hrobu. Pak ses ukázal učedníkům, kteří se celou noc namáhali a nic neulovili. Pomohl jsi jim a na břehu je pozval k jídlu. Bylo jim s tebou dobře. Děkujeme, že nás taky zveš k sobě, pomáháš nám, když máme strach nebo je nám smutno.

Amen

Můžeme si každý zazpívat píseň Svítá (316) s videem, kde ji zpívají ve sboru Praze Střešovicích

<https://www.youtube.com/watch?v=FnGm7sL8vyg>